

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18.09.2015r. powód A. D. wniósł do Sądu Rejonowego w Toruniu pozew o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) sp. z o.o. w T. kwoty 972 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11.08.2015r., do dnia zapłaty. Z uzasadnienia wynikało, że pracował u pozwanego w okresie od 10 lipca do 23 lipca 2015r., a stawka godzinowa miała wynosić 13 zł. Wskazał, że nie otrzymał ani umowy o pracę ani wynagrodzenia.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 08.10.2015r. Sąd Rejonowy w Toruniu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W ustawowym terminie pozwana spółka wniosła sprzeciw, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości i podniosła zarzut nieistnienia zobowiązania oraz zaspokojenia powoda przez pozwanego. W uzasadnieniu wskazano, iż powód wykonywał dla pozwanego w oparciu o umowę cywilnoprawną montaż konstrukcji stalowej za wynagrodzeniem 5 zł za godzinę pracy w okresie od 20 do 22 lipca 2015r., przy czym wynagrodzenie z tego tytułu zostało mu wypłacone przekazem z dnia 15.09.2015r.

Zarządzeniem z dnia 02.11.2016r. sprawę przekazano do X Wydziału Cywilnego.

Postanowieniem z dnia 05.12.2016r. powoda zwolniono od kosztów sądowych w całości i ustanowiono mu pełnomocnika z urzędu.

Na rozprawie strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska, nie żądano uzupełnienia postępowania dowodowego.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód A. D. wykonywał pracę na podstawie umowy zlecenia na rzecz (...) spółka z o.o. w T. w okresie od 20.07.2015r. i 22.07.2015r. Przedmiotem zlecenia było wykonanie i montaż konstrukcji stalowych z wynagrodzeniem 5 zł brutto na godzinę. Zlecenie zostało zgłoszone do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, odprowadzono odpowiednie składki.

Dowód: informacja o zatrudnieniu – k. 38,

- oświadczenie do ZUS o wypowiedzeniu zlecenia – k. 39,

- druk ZUS – k. 70-71,

- zeznania pozwanego P. K. – k. 105

W czasie wykonywania zlecenia u pozwanego, A. D. był zgłodzony w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych jako pracownik u innego płatnika składek.

Dowód: informacja z ZUS oddział w T. z dnia 04.04.2017r. – k.98-99,

W dniu 11.09.2015r. pozwany wystawił powodowi rachunek za wykonane zlecenie i wypłacił mu kwotę netto 74,91 zł.

Dowód: rachunek do umowy zlecenia – k.40,

- potwierdzenie przelewu – k. 41

- zeznania B. D. – k. 104

A. D. jest osobą schorowaną, od kilku miesięcy przebywa w szpitalu psychiatrycznym, nie pracuje i nie posiada żadnego majątku.

Okoliczność niezaprzeczona oraz dowód:

- zaświadczenia lekarskie – k. 57, 64, 91,95

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów, zeznań świadka B. D. oraz dowodu z przesłuchania stron. Sąd ograniczył dowód z przesłuchania stron do strony pozwanej, bowiem pełnomocnik powoda cofnął wniosek o przesłuchanie powoda. Dowody z dokumentów nie były kwestionowane przez strony, a ich wiarygodność co do zasady nie wzbudzała wątpliwości Sądu. Jedynie odmówiono wiary „liście obecności” sporządzonej przez powoda (k. 6), która została dołączona do pozwu. Dokument nie zawierał zarówno daty jego sporządzenia, żadnego podpisu ani wskazania osoby, na czyją rzecz miała być wykonywana praca, ani też miejsca, gdzie była świadczona, a nadto był sprzeczny z całokształtem pozostałego zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Za częściowo wiarygodne uznano zeznania świadka- matki powoda B. D., której zeznania jednak niewiele wniosły do sprawy, bowiem informację o tym, że powód pracował u pozwanego miała wyłącznie od syna i nie wiedziała, czy w tym okresie syn jeździł jeszcze do innego pracodawcy. Z jej zeznań wynikało, że syn w lipcu 2015r., mieszkał na działce i co rano wyjeżdżał do pracy, a po powrocie opowiadał, że malował i czyścił konstrukcje stalowe. Z zeznań świadka wynikało, że syn jeździł do firmy (...) na ul. (...), ale nie pamiętał osób z którymi pracował, ani ulicy w B., na której miał też wykonywać prace. Dodała, że syn domagał się umowy od pozwanego, dlatego 23 lipca kazano mu odejść. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, że powód mógł w okresie od 10 do 23 lipca jeździć rano autobusem do pracy, gdyż nie zostało to podważone przez żaden inny dowód w sprawie. Odmówiono jednak wiary twierdzeniom, że powód w tym okresie wykonywał zlecenie na rzecz pozwanej spółki, gdyż jest to sprzeczne z twierdzeniami nie tylko prezesa pozwanej spółki, ale także z dowodami z dokumentów, z których wynika, że okres wykonywania zleconych prac u pozwanego wynosił tylko trzy dni. Biorąc pod uwagę informację z ZUS z kwietnia 2017r.(k.98-99), że powód był m.in. w okresie 20-22 lipca 2015r. zgłoszony jako pracownik u innego płatnika składek niż pozwany, nie można wykluczyć, że pozwany pracował w tym okresie, ale na rzecz innego podmiotu. W ocenie Sądu, matka powoda, która zeznała, że nic nie wiedziała, żeby powód miał pracować jeszcze dla innego podmiotu, mogła rzeczywiście nie wiedzieć gdzie syn pracuje, tym bardziej, że jego pracy u pozwanego poza trzema dniami nie potwierdziły żadne inne dowody.

Sąd dał wiarę twierdzeniom P. K. przesłuchanego na rozprawie w charakterze strony pozwanej, gdyż jego zeznania były spójne, logiczne i korespondujące z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym. Z zeznań pozwanego wynikało, iż powód wykonywał na podstawie umowy zlecenia pracę w okresie od 20 do 22 lipca 2015., co zostało zgłoszone w ZUS, a powodowi wypłacono wynagrodzenie. Pozwany wskazał, że powód mógł zrozumieć, że wynagrodzenie może dochodzić do 13 zł za godzinę, ale to kwota łączna z premią, a powód miał otrzymać najniższą stawkę, czyli 5 zł. Zeznania pozwanego potwierdzone zostały dowodami z dokumentów, a nadto nie zostały podważone przez żaden dowód w sprawie.

Podstawą dochodzonego roszczenia był art. 734 i następne kc. Zgodnie z umową zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Fakt wykonania przez powoda czynności wynikających ze zlecenia za okres od 20 do 22 lipca 2015r. był bezsporny. Nie był kwestionowany również fakt wypłacenia powodowi za ten okres kwoty 74,91 zł.

Spór dotyczył zasadności żądania przez powoda wynagrodzenia za okres od 10 do 23 lipca 2015r., przy zastosowaniu stawki godzinowej 13 zł, wobec zakwestionowania przez pozwaną spółkę faktu, że powód wykonywał zlecenie poza okresem 20-22 lipca 2015r. oraz podniesienia zarzutu, że stawka godzinowa wynosiła 5 zł, a nie 13zł.

Na podstawie art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. ciężar dowodu spoczywa na stronie, która z określonych faktów wywodzi skutki prawne. Jeśli zatem powód powoływał się na zaistnienie oznaczonych faktów, w tym na fakt przysługującego mu wynagrodzenia o oznaczonej wysokości, zobowiązany był wskazać okoliczności, które uzasadniały żądanie zgłoszone w pozwie. W ocenie Sądu, powód nie sprostował temu obowiązkowi w żadnej mierze. Poza listą obecności, którą sam

sporządził i dołączył do pozwu, (która z przyczyn podanych wyżej nie została uznana przez Sąd za wiarygodną), powód nie przedłożył żadnego innego dowodu potwierdzającego zasadność dochodzonego roszczenia. Zeznania matki powoda wskazywały wprawdzie, że powód w tym okresie wychodził co rano do pracy, ale o tym, gdzie powód miał wykonywać zlecenie świadek widziała wyłącznie od niego, a zatem nie można wykluczyć, że powód wykonywał pracę na rzecz innego podmiotu, tym bardziej, że był w tym okresie ubezpieczony u innego podmiotu jako pracownik. Pozostałe dowody zgromadzone w sprawie potwierdziły natomiast wyłącznie stanowisko pozwanego. Zebrany materiał dowodowy w postaci dokumentów, których wiarygodności nie kwestionowano oraz zeznania pozwanego wskazywały, że powód wykonywał prace dla pozwanego wyłącznie w okresie 20-22 lipca 2015r. i za ten okres zleceniobiorca się z nim rozliczył stosując stawkę godzinową 5 zł. Powód na okoliczność, jakoby ustalona między stronami stawka godzinowa miała być inna, również nie przedłożył żadnego wiarygodnego dowodu, a zatem roszczenie nie zostało udowodnione również co do wysokości.

Mając na uwadze powyższe, na mocy art. 734 kc a contrario uznać należało, iż powództwo okazało się bezzasadne w całości i podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

W toku procesu powód został zwolniony od kosztów sądowych, na które składała się opłata od pozwu w kwocie 30 zł. W związku z powyższym tymi kosztami obciążono Skarb Państwa, o czym orzeczono w punkcie III sentencji.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu orzeczono w punkcie IV sentencji, po myśli §6 pkt2 w zw. z §2ust.3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...).

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II sentencji wyroku na podstawie art. 102 k.p.c. zgodnie z zasadą słuszności. A. D. jest osobą schorowaną, która od kilku miesięcy przebywa w szpitalu psychiatrycznym. Nie pracuje, nie osiąga dochodów i nie posiada majątku. W ocenie Sądu, w rozpoznawanej sprawie wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek uzasadniający odstąpienie od obciążenia powoda kosztami procesu poniesionymi przez pozwanego.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. powoda
2. Przedłożyć z apelacją lub za 15 dni